

**הצעה לביתן הישראלי
הביאנלה לאמנות בונציה 2015**

אמן: ז'וזף יוסף דדון

אוצרים: דרורית גור אריה, Donatien Grau

הרעיוון

תיכוניים. הוא מכיל שני מדרורים: האחד – מרחב אישי אינטימי למגורים, לרגעה ולהנאה. מונחת בו תיבת עץ שחורה בעלת תקרת לבנה עשויה מבד לקירוי חמה, והיא למעשה תבנית גיאומטרית של חדר חושך (קאמרא אובסקורה). המדרור השני הקדמי הוא החלק המפרנס והחברתי של הקיווסק. המבנה נע בין קביעות ונידות. זהו חד למאهלי הבדואים במדבר ולאוהלי המחאה בתל אביב. הוא מפנה עורר מחדש השיכון הפריפריאליות חסרות הזהות, ומהווה גם תגובה ביוקרתית למגדלי מידנות המפרץ הפרסי. מি�זוב זה נכון עתה, כשהאמנות הישראלית פונה בעיקר ממערב, וזאת על רקע בידוד פוליטי. האמנות המזרח תיכונית, לעומת זאת, בונה את עצמה כעוגן עצחי בשורה של ירידים ובביאנלות חשובות כמו אלו שבקטרא, בשרג'ה ובודבא, שברובם כבוכלים אין כמעט ייצוג לאמנות ישראלית. העבודה המוצעת מהויה חלק מקודד ומתייחסת להיסטוריה, לחברה, לתרבות, לכלכלה, לשארכ'ה ובודבא, על רקע השינויים במרקם התיכון ובישראל. האלמנטים האמנותיים והקודים הנוטעים בעבודה, הן רעיוניים והן טקסטואליים וויזואליים, משלבים מספר ממדים, כמו: אדריכלות, צילום, א nimziah, אובייקטים והפעלה של משחקי מזל. מכלול המציג בסיס לדיוון רב ערוצי בשאלות של מערב ומרכז, המרחיב הגיאופוליטי וריבוד תרבויות.

בדרכן לחדר שירותים ומקלחת רחבי ידיים.

מבנה ותיאור התערוכה

חזית הזכוכית של הביתן – קולינרייה מיקרוביולוגית ישראלית-ערבית
על חזית הזכוכית של הביתן תוצג מפת תפיריטים, שתורכב מתצלומים של מגוון מנוגות (כמו למשל חומוס/ פלאפל/ טחינה) בצבע שחור או לבן, ברוח המטבח הישראלי

לביתן הישראלי בגדיניה הוקצתה מקום סימבולי בין הביתנים האירופאים (צՐפְתַּן) לבין הביתנים האמריקאים (ארה"ב וקנדה), בירוחם מהabitנים והתציגות של מדינות ערב, שפוזרים ברחבי הביאנלה. הצעתנו היא לפתח ולמצב מחדש את הביתן הישראלי כביתן אורי, בהתייחס לישראל, למדינות ערב, כולל מדינות המפרץ הפרסי. מি�זוב זה נכון עתה, כשהאמנות המזרח תיכונית, לעומת זאת, בונה את עצמה כעוגן עצחי בשורה של ירידים ובביאנלות חשובות כמו אלו שבקטרא, בשרג'ה ובודבא, שברובם כבוכלים אין כמעט ייצוג לאמנות ישראלית. העבודה המוצעת מהויה חלק מקודד ומתייחסת להיסטוריה, לחברה, לתרבות, לכלכלה, לשארכ'ה ובודבא, על רקע השינויים במרקם התיכון ובישראל. האלמנטים האמנותיים והקודים הנוטעים בעבודה, הן רעיוניים והן טקסטואליים וויזואליים, משלבים מספר ממדים, כמו: אדריכלות, צילום, א nimziah, אובייקטים והפעלה של משחקי מזל. מכלול המציג בסיס לדיוון רב ערוצי בשאלות של מערב ומרכז, המרחיב הגיאופוליטי וריבוד תרבויות.

בחלל הכנישה יוצב מבנה **קיווסק שחור**, שהוא הכלאה בין קובייה שחורה (BLACK BOX) לסוכה ארעית מחופה בסכך של כפות תמרים, שנצבעו לבן במדחס. החלל השחור המהוקצע הוא הצעה רעיונית לבנייה מגוריים עצחיים בתנאי אקלים ים-

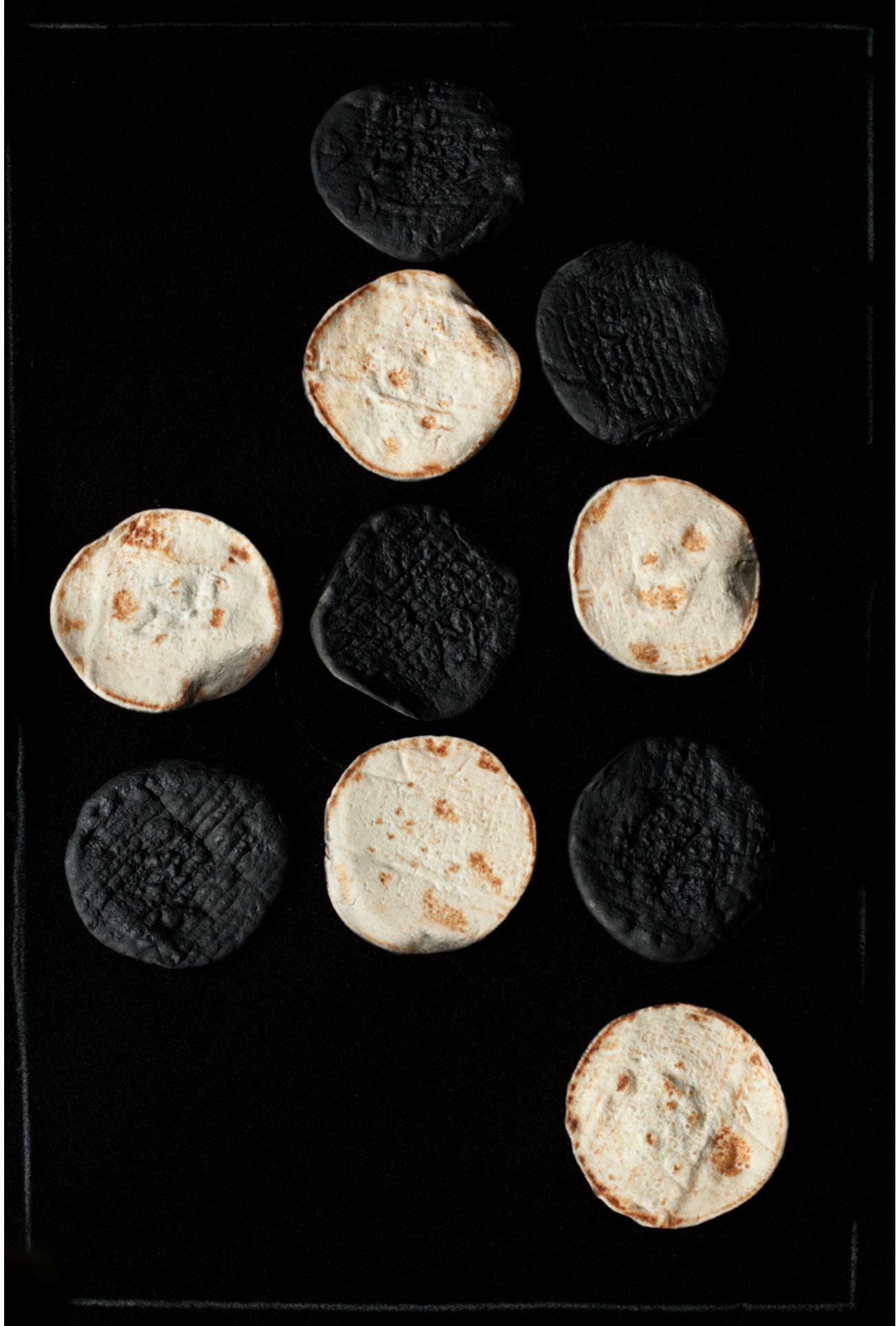
שלישיית "פיסל-משה 1975-1981" (54 תצלומים) יש בנוסך לפיקות, דימויים שהם הצלאה בין פניו המלך פיסל ודיווקנו של משה דין. הסדרה הרביעית היא מערכת של **פיקות בלבד** (72 תצלומים), וסדרת הליבה לסדרות כולן (39 תצלומי פיקות) תיקבע על פי פיזור אקראי של סט קלפים זהה לתצלומים על ידי האוצר או האמן או אורח שיזמן על ידי שניהם לטרוף את הקלפים. היא תרמז לסדר לב התערוכה הוא 233 תצלומים לא ממוגנים בגודל A3, המהווים מערך של 16 סדרות. אפשרויות התצוגה שלהם נקבעות על ידי אקריאות ועל פי קומבינציות מורכבות של לוגיקה מתמטית שנחקרו ע"י האמן. הסדרות השונות פועלות כאסטרטגייה של הוראות הפעלה מחושבות, והן מציגות את הדימויים בסדרים שונים. ראשית כל דימוי לעצמו; אחר כך חלק מהו הבא לפניו ולאחריו ולבסוף כמכלול סדרתי. הקומבינציות הסדרתיות השונות מייצרות מתח בין הממד הלשוני לויזואלי, ובಕופה העליונה – גם זה של הדימוי הנע. הדימויים מתקיים ובה בעת מתבטל ע"י מעורבות השפה והtekסט המתמללים אותו. בתצלומים יש דימויים בתפזרות שונות של פיקות שחורות וטבעיות. שתי סדרות, האחת תחת הכתובת: "האביב הערבי, 1959" (20 תצלומים) והשנייה "פיסל מלך ערבי, 1975" (48 תצלומים) מציגות, בנוסף לפיקות, דימויים מכיריות ספריים על התהווות מדיניות המזרח התיכון תחת שלטון קולוניאלייטי, שהיבור הספר ז'אק בנואה מאשן, ידידו של מרסל פרוסט, לאחר מלחמת העולם השנייה, שבמהלכה שימש בתפקידים בכירים במשפט וישי. הדיון שבשתי הסדרות והכותרות שלhn מטרימים את גל המחראות הנוכחיים: "האביב הערבי" ואת השינויים המתרכחים באזורה. בסדרה

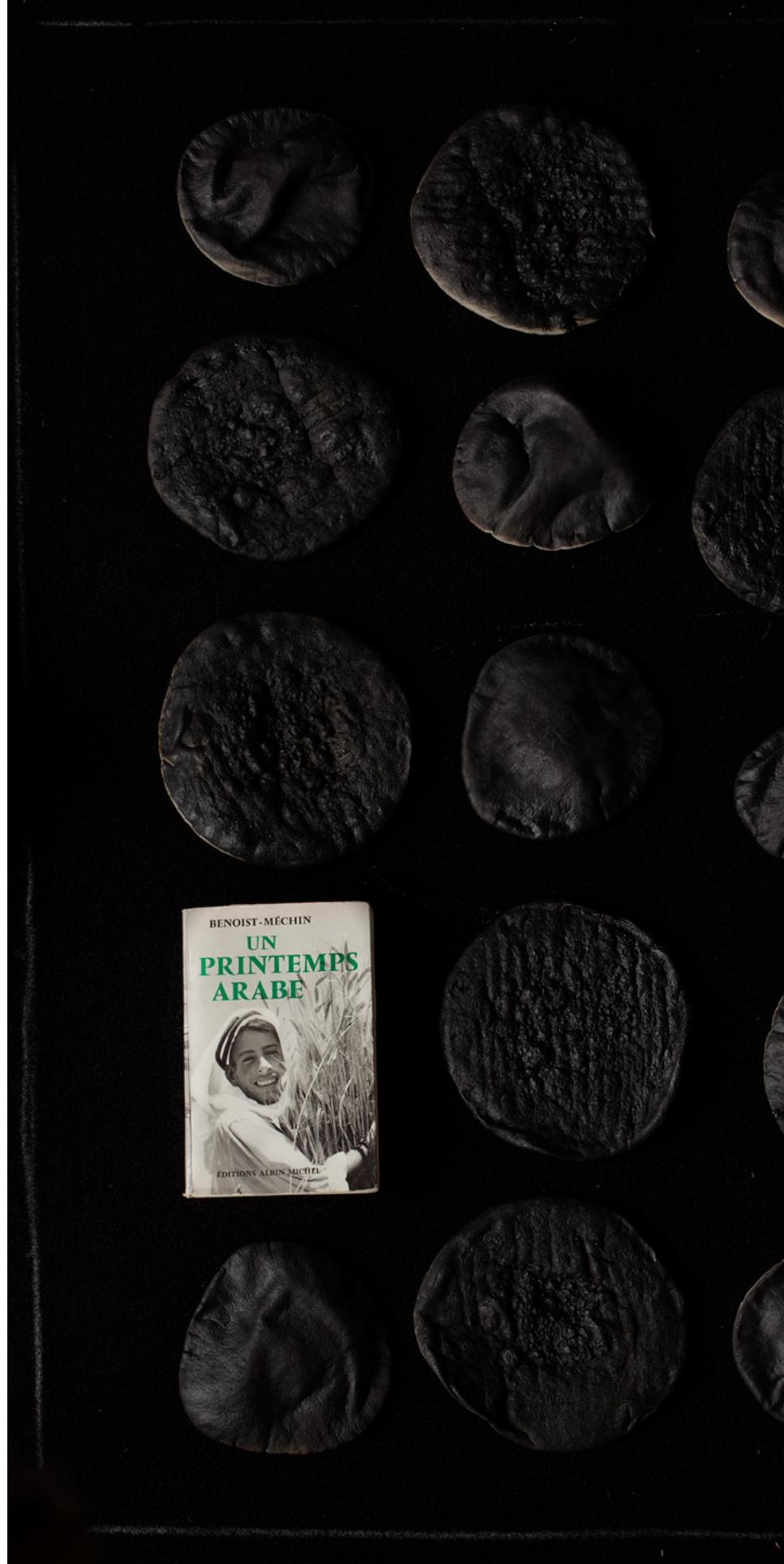
קומת בניינים – נברשת רבי-عروציות של אניות
17 מסכי פלזמה התלויים כנברשת רבعروצית יציגו אניות משתנות בערכיהם של ריבוי וצמוץ ובאופן משתנה ומסוכן. גם מערך זה מוכתב ע"י 16 צירופים והמסך נוסף, בדומה למערכי התצלומים, ייקבע אקראיות. תנועת האניות מסכי באיטיות, מעכימה ומקלישה אותו ערך קיומי של לחם (פיקות), ומזכרת מסכי סטטיסטיקות והימורי בורסה, ספקולציות קנייה ומכירה ממוחשבות, שיונטו בערך המשך הבסיסי ביותר: לחם.

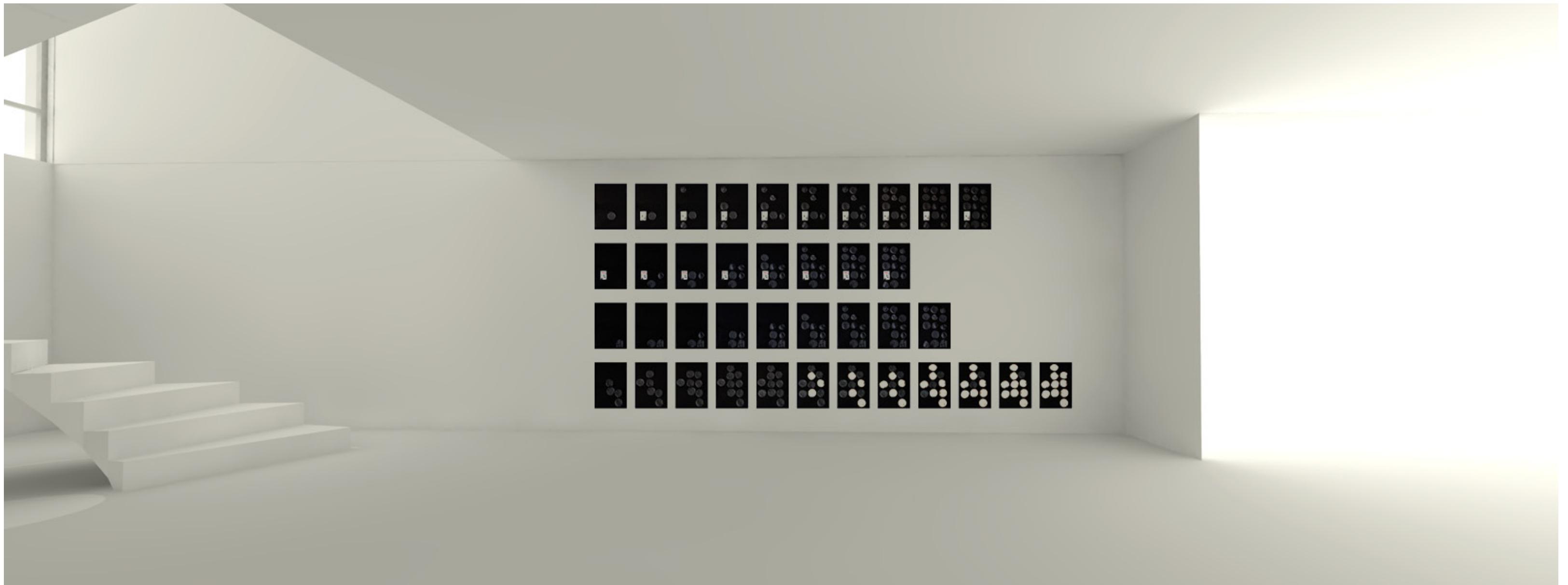
ערבי. התפריט העממי הוא פרי פיתוח ושיתוף פעולה בין שפים לבין חוקרים לפיתוח מזון מיקרוביולוגי במכון ויצמן, והוא מבקש לדון בזoon עתידי אחד לכל המזון התיכון כפתרון אפשרי המאחד ומטשטש מקורות ושורשים לאומיים.

כניסה וקומה ראשונה – מערך של תצלומי פיקות שחורות ולבנות

לב התערוכה הוא 233 תצלומים לא ממוגנים בגודל A3, המהווים מערך של 16 סדרות. אפשרויות התצוגה שלהם נקבעות על ידי אקריאות ועל פי קומבינציות מורכבות של לוגיקה מתמטית שנחקרו ע"י האמן. הסדרות השונות פועלות כאסטרטגייה של הוראות הפעלה מחושבות, והן מציגות את הדימויים בסדרים שונים. ראשית כל דימוי לעצמו; אחר כך חלק מהו הבא לפניו ולאחריו ולבסוף כמכלול סדרתי. הקומבינציות הסדרתיות השונות מייצירות מתח בין הממד הלשוני לויזואלי, ובקופה העליונה – גם זה של הדימוי הנע. הדימויים מתקיים ובה בעת מתבטל ע"י מעורבות השפה והtekסט המתמללים אותו. בתצלומים יש דימויים בתפזרות שונות של פיקות שחורות וטבעיות. שתי סדרות, האחת תחת הכתובת: "האביב הערבי" (20 תצלומים) והשנייה "פיסל מלך ערבי, 1975" (48 תצלומים) מציגות, בנוסף לפיקות, דימויים מכיריות ספריים על התהווות מדיניות המזרח התיכון תחת שלטון קולוניאלייטי, שהיבור הספר ז'אק בנואה מאשן, ידידו של מרסל פרוסט, לאחר מלחמת העולם השנייה, שבמהלכה שימש בתפקידים בכירים במשפט וישי. הדיון שבשתי הסדרות והכותרות שלhn מטרימים את גל המחראות הנוכחיים: "האביב הערבי" ואת השינויים המתרכחים באזורה. בסדרה

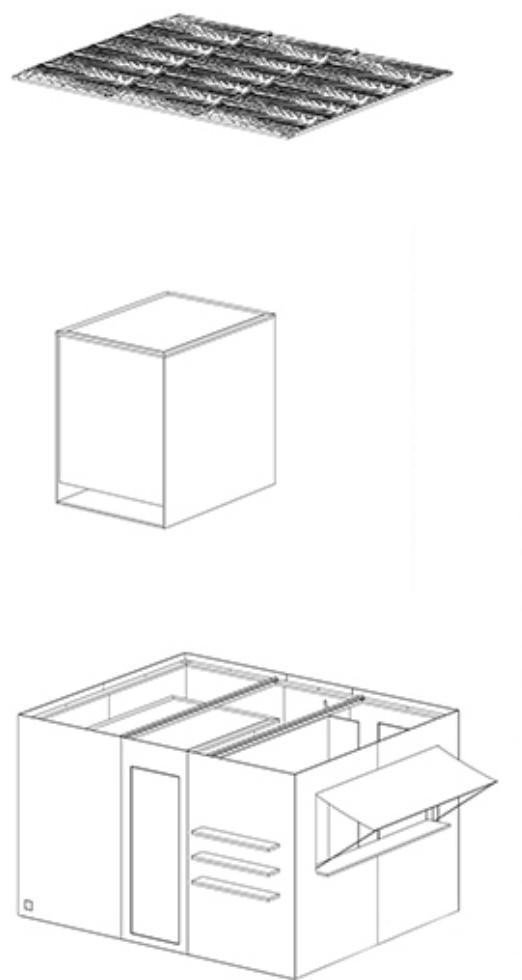

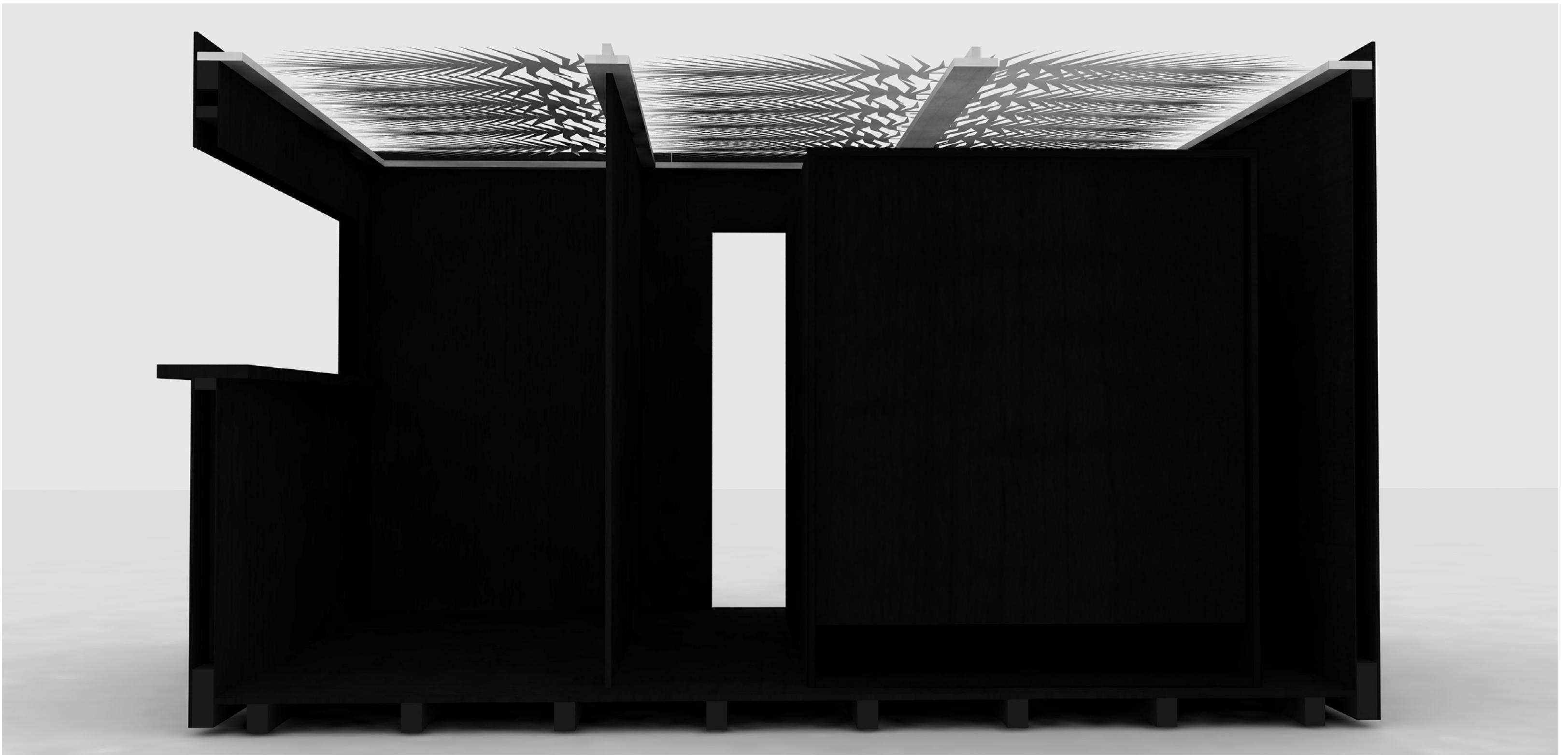
קומה כניסה - ארבע סדרות הילבה -האביב הערבי, 959, פיסל מלך ערב, 975, פיסל משה וסדרת "פיתות"

קומה כניסה - קIOSק שחור, מכונות לטרייפת קלפים

קיויסק שחור -תכנית אדריכלית

שני מדוריו הקיוסק – חלק אחורי: מגורים (**לט 35 ב**) חלק קדמי: חנויות

קומה ראשונה - המשך תצוגת הקומבינציות

FAISAL, KING OF ARABIA, 1975

⑥

— 8 PICTURES

Picture. 01

Picture. 02

Picture. 03

Picture. 04

Picture. 05

Picture. 06

Picture. 07

Picture. 08

חפישת הקלפים

קומת בניין – נברשת רוחנית של 7 מסכי אינימציה

סרטון להמחשה - 7; @; (:G8 S 7D 5; F,56 AGFA

לחץ לaczpia

חזית הזכוכית של הביתן 7 קולינריה מיקרוביולוגית ישראל יהודית ערבית

דרורית גור אריה

אביב, 2012 / **בקצה העולם כאן – מבט קולנועי על הדרום**, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2011, הגלריה האוניברסיטתית, אוניברסיטת תל אביב, 2012 / **ימים נוראים**, דפנה שלום, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2011, Oslo Kunstforening, נורווגיה / **זאללה**, איציק בדש, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2010 / **钥匙**, אילן גרין, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2010 / **גיאורגופוליס** דור גז, מוזיאון מפתח סאונה, אילן גרין, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2009 / **שמחה גדולה הלילה**, נבט יצחק, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2009 / **Sleep**, Andy Warhol, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2008 / **zion Trilogy קולנועית**, ז'וזף דדון, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2007 / **רחוב ביןיהם**, שוה אזראי, גולסן קרמוסטפה, נדב ויסמן, ליאב מוזיאון שמתמקדת בין השאר בנושאים של רב תרבותיות ויחסים בין מרכזי התרבות ופריפריה. מרצה, טל אמיתי, רות כהן גת, רפאל כהן וניצן סט, עפרי כנעני, אנדריאנה לאירה, נתן שמיע עפר, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2007 / **פינה מקופלת**, גدعון גכטמן, במסגרת פרויקט מושג ראשוני, מכללת ספריר. בשנת 2010 הוכתרה כ"אוצרת מספר אחת" בדירוג המוזיאונים הבינלאומיים של מגzin Monocle. בשנת 2012 זכתה בפרס האוצרות מטעם משרד התרבות, ונמנתה בין עשרת המשfyעים בשדה התרבות הישראלי מטעם מגzin פורבס. שימשה אוצרת אורחות במסגרת **צעקה – דימויים אקספרסיוניסטיים בעט ובמכחול מעבר המאה**, ארנסט בארלאך, קתת קולבייז, מקס בקמן, גיאORG גראס, לודזיג מידנער, אדווארד מונק, אוסקר קוקושקה, אריך הקל ועוד, הגלריה האוניברסיטתית, אוניברסיטת תל אביב, 1992.

תערוכות (מבחר)

פרסומים (מבחר)

16 עבודות, מיכאל גיטלין, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, (יחד עם הילה כהן שניידרמן), מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2014 / **מידה כנגד מידה**, (יחד עם הילה כהן פאווליני), מירץ יציג, מוטי גיל, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2013 / **ашמות אחרות**, טליה קינן, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2013 / **זו ירושלים, מר Faust,A – gravity** / 2013, האנובר, 2013 / **The Unknown**, Shezad Dawood, Feature / 2012, Mediations Biennial, The Unknown, The Unkown, קטלוג תערוכה, בעריכת דרורית גור אריה, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2014 / דרורית גור אריה, קטלוג תערוכה, בעריכת דרורית גור אריה, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2014 / דרורית גור אריה, "על האקריאות", בתוך: **2000 ק"ג אדמה – אריאל ריכמן**, קטלוג תערוכה, בעריכת הילה כהן קתרינה שדה, קבוצת מוסללה, אורית רוזנווקס, מיקה רוטנברג, אלונה הרפז, צמי רוסידי סיכון, דנון, צבי אפרת, קובלסקי אפרת אדריכלים, דן חסון, איציק קריספל, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, **אופקים**, ז'וזף דדון, צバー מרכוס, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, בית מני, תל אביב / **שברים טקסטוניים**, בית מני, תל אביב / **האוצר**, שחר מרכוס, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2012 / **דרורית גור אריה**, אוניברסיטת תל אביב, 2012 / **בקצה העולם כאן – מבט קולנועי על הדרום**, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2011, הגלריה האוניברסיטתית, אוניברסיטת תל אביב, 2012 / **ימים נוראים**, דפנה שלום, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2011, Oslo Kunstforening, נורווגיה / **זאללה**, איציק בדש, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2010 / **钥匙**, אילן גרין, מוזיאון מפתח סאונה, אילן גרין, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2009 / **שמחה גדולה הלילה**, נבט יצחק, מוזיאון מפתח תקווה לאמנות, 2009 / **Sleep**, Andy Warhol, מוזיאון מפתח תקווה לאמנות, 2008 / **zion Trilogy קולנועית**, ז'וזף דדון, מוזיאון מפתח תקווה לאמנות, 2007 / **רחוב ביןיהם**, שוה אזראי, גולסן קרמוסטפה, נדב ויסמן, ליאב מוזיאון שמתמקדת בין השאר בנושאים של רב תרבותיות ויחסים בין מרכזי התרבות ופריפריה. מרצה, טל אמיתי, רות כהן גת, רפאל כהן וניצן סט, עפרי כנעני, אנדריאנה לאירה, נתן שמיע עפר, מוזיאון מפתח תקווה לאמנות, 2007 / **פינה מקופלת**, גדעון גכטמן, במסגרת פרויקט מושג ראשוני, מכללת ספריר. בשנת 2010 הוכתרה כ"אוצרת מספר אחת" בדירוג המוזיאונים הבינלאומיים של מגzin Monocle. בשנת 2012 זכתה בפרס האוצרות מטעם משרד התרבות, ונמנתה בין עשרת המשfyעים בשדה התרבות הישראלי מטעם מגzin פורבס. שימשה אוצרת אורחות במסגרת **צעקה – דימויים אקספרסיוניסטיים בעט ובמכחול מעבר המאה**, ארנסט בארלאך, קתת קולבייז, מקס בקמן, גיאORG גראס, לודזיג מידנער, אדווארד מונק, אוסקר קוקושקה, אריך הקל ועוד, הגלריה האוניברסיטתית, אוניברסיטת תל אביב, 1992.

2006 / **מחסן זמן**, קטלוג תערוכת, בעריכת דורות גור אריה, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2004 / "מי מפחד מאדום, צהוב וכחול: על תערוכתו של ברט ניומן בטיש מודרן לונדון", **סטודנטיו**, עリכה שרה בריטברג) גיליאן, 141, 2003 / **צעה - דימויים אקספרסיוניסטיים בעט ובכחול**, קטלוג תערוכת, בעריכת דורות גור אריה, אוניברסיטת תל אביב, 1991 / **מותר גיליאן** 1, בעריכת דורות גור אריה, אוניברסיטת תל אביב, 1992.

פרסומים וכנסים בחו"ל

Drorit Gur Arie, "Etti Abergel's Dreamcatcher", in: **About Paper: Israeli Contemporary Art**, (ed. Georgia Calo), Post Media Books, Milano, 2012 / Drorit Gur Arie "Note on Contemporary space", in **the Beauty of Japheth in the Tents of Shem: Studies in Art History in Honour of Mordechai Omer**, ed. Hana Taragan, Nissim Gal, Tel Aviv University, 2010. / Drorit Gur Arie, "On the work of Yael Bartana & Varda Getzow", in **Inside-Out Contemporary Israeli Artists**, ed. Octavio Zaya, Marco Vigo, Spain, 2006 / Drorit Gur Arie, "Fair Stressed Demeter" in **Insatiable**, catalogue of exhibition of Orit Raff, Julie Saul Gallery N.Y., 2005 / The Political Revisited: Politics of Otherness in Contemporary Israeli art, NIMAC, Nicosia, 2013 / The Post Global Biennale Pavilion, Venice Biennale 2013 / About Paper, museum Marco, Roma, 2012.

גור אריה, "ברוחב יד", בתוך: **ארץ אינסור – מיקה רוטנברג ואלונה הרפז**, בעריכת דורות גור אריה, 2012 / דורות גור אריה, "סליחות ומחילות", בתוך: **ימים נוראים: טרילוגיה, דפנה שלום**, בעריכת דורות גור אריה, 2011 / דורות גור אריה, "לחול ולחשפיע: פרקטיקה אוצרותית במרחב הישראלי", בתוך: **אוצרים בע"מ**, בעריכת רויטל בן אשר-פרץ, 2011 / דורות גור אריה, "בדרכם שלושים מקומות: על מטאדור המלחמה של אבנור פינגלרנט", בתוך: **אוצרות דרום**, בעריכת ארץ פרי ואבנור פינגלרנט, פסטיבל קולנוע דרום, 2011 / דורות גור אריה, "שירת נשים" בתוך: **זהלה, איציק בדש**, ספר תערוכה, בעריכת דורות גור אריה, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2010 / דורות גור אריה, "תופי מלחמה", בתוך: **בקצה העולם כאן – מבט קולנועי על הדרום**, קטלוג תערוכה, בעריכת דורות גור אריה, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2010 / דורות גור אריה, "על אופק אבוד בשנగרילה: הצלום המטופל של אורית רף", בתוך: **שנגרילה**, ספר תערוכה, גלריה נגא, תל אביב, 2010 / דורות גור אריה, "חייב אכלת אותה", קטלוג תערוכה של אלעד רוזן לרגל פרס מוזס לציור, בית האמנים, ירושלים, 2010 / דורות גור אריה, "סדר של שפה", בתוך: **גיאורגופוליס – דור גז**, ספר תערוכה, בעריכת דורות גור אריה, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2009 / דורות גור אריה, "וארך לא תשקוט", גיליאן מיוחד על עבודתו של ז'וזף דדון, **הכיוון מזרח**, גיליאן 17, בעריכת דורות גור אריה. / דורות גור אריה, "אתה ראשון יא צדוק: על יצירתו של תמייר צדוק", **הכיוון מזרח** 16, בעריכת עומר הרצוג ובת שחר גורמצאנו גורפינקל, 2008 / דורות גור אריה, "זמן שינוי" ו"ישנים ולא ישנים: עלleep Sleep סרטו והראשון של אנדי ורhole", בתוך: **נדודי שינוי**, קטלוג התערוכה מוזיאון פתח תקווה לאמנות, בעריכת דורות גור אריה, 2008 / דורות גור אריה, "קירות, מיטה ונעלי בית: על הנשים בציוריו של יוסי מרק", בתוך: **קטלוג התערוכה**, גלריה שלוש, תל אביב 2008 / דורות גור אריה, "ספר במדבר" בתוך: **ציון – טרילוגיה קולנועית, ז'וזף דדון**, בעריכת דורות גור אריה, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2007 / **פינה מתהפלת, גדען גכטמן**, קטלוג תערוכה, בעריכת דורות גור אריה, 2008 / דורות גור אריה, "מרחבי ביןיהם", מרחב ביןיהם ו"מרחב מעורער", דיריים זמינים" בתוך: **מרחבי ביןיהם**, בעריכת דורות גור אריה, מוזיאון פתח תקווה לאמנות, 2007. דורות גור אריה, **שועל בלול תרגולות: על עבודותו של אסי משולם**, מוזיאון פתח תקווה לאמנות 2006 / דורות גור אריה, "גוללה סנגם", **הכיוון מזרח**, בעריכת קציעה עלון, גיליאן 11,

DONATIEN GRAU

Born in 1987 in France, lives and works in Oxford and Paris.

A member of New College, University of Oxford. His work stands at the intersection of literature and the paradigms of Ancient and postromantic art.

After graduating in Classics from the Ecole Normale Supérieure and the Université Paris-Sorbonne, he taught literary theory and modern literature at both institutions, before moving to Oxford.

A contributing editor of *Flash Art International*, an editor of Purple Fashion Magazine, He has contributed to such publications as *The Oxford Art Journal*; *The Times Literary Supplement*.

In the Fall 2012, Donatien Grau was a guest lecturer at Cornell University, Ithaca; During the summer 2013, a guest researcher at the Getty Research Institute, Los Angeles; in September 2013, he co-chaired, with Tom Bishop, "Re-Thinking Literature", an international conference at NYU's Center for French Civilization and Culture; In November 2013, he was a guest lecturer at the Institute of Fine Arts, New York University (class of Prof. Philippe de Montebello).

YOSEF JOSEPH PADOUNE

Born in 1975, live and work in Tel Aviv

Mail: josephdadoune@gmail.com

Site: www.josephdadoune.net

Wikipedia: <http://he.wikipedia>

יוסף-ר' זגדון ור' יוסוף: <http://he.wikipedia.org/wiki/וְיַעֲשֵׂה>

2014 Program:

- (Group) LES DÉSASTRES DE LA GUERRE, 1800-2014, (Curator: Laurence Bertrand Dorleac)
Louvre Museum, Lens, France
 - (Solo) Espace d'art le Moulin, La Valette, France
 - (Group) Galerie Municipale d'art, Toulon, France

Solo exhibitions (Selection):

2012: *Ofakim*, (Curator: Eyal Assulin), Sapir College's School of Art, Sderot, Israel / *Ofakim*, (Curator: Drorit Gur Arie), La Bulle, French Institute, Tel-Aviv, Israel / *Ofaqim*, (Curator:

Drorit Gur Arie) Petach Tikva Museum, Petach Tikva, Israël / 2008: 3 films by Joseph Da-

doune (Premier-monographie), Tel Aviv Cinematheque, Tel Aviv, Israel / **2007:** Joseph Dadoune. *A Cinematic Trilogy*. (monographie (Curator: Drorit Gur Arie) Petach Tikva Mu-

seum, Petach Tikva, Israël / *Purifying Love*, curator: Dr Sania Papa, Track7artsLaboratorium, Athènes, Grèce / Project Room #1: *Universes*, Galerie Martine Abousaya, Paris, France /

2006: *Milk Teeth*, Janco Dada Museum, Ein Hod, Israel / *Chanti*, Espace expérimental, Le Plateau, Gstaad, Switzerland Art Center (EPAC) Gstaad, France, Paris, France / 2005, *Le Plateau*

the movie Universes, EspaceCulture, in association with the 6th Israeli film festival, Marseille,

France / **2004:** Universes, Joel Schreyer Gallery, Nice, France / Universes, Alon Segev Gallery, Tel-Aviv, Israel / *Universes*, the artists' house, Jerusalem, Israel / **2002:** *Limited Club*,

Joel Scholtes Gallery, Nice, France. / **2001: The Cold Room**, French Institute, Tel-AVIV, Israel / *Bienvenue au Club*, Alon Segev Gallery, Tel-Aviv, Israel / *La Viande Autrement / L'autre Sub-*

stance - Mode d'emploi... Passage de Retz, Paris, France / 2000: Le Cabinet / Temple, Eric Dupont Gallery, Paris, France / 1999: Prophylaxie Production, Galerie du Tableau, Marseille,

France / *Le Réduit, observation / concentration - The Organ, emission / reception*, Espace d'art Contemporain Le Faubourg, Strasbourg, France / **1996:** *Les Valises Itinérantes*, Le Chanjour Gallery, Nice, France

Group exhibitions (Selection):

2014: *Confluence: Israel*, (Curator: Shosh Dagan), Art Center Sarasota, USA / *Measure for Measure*, (Curators: Drorit Gur Arie & Hila Cohen-Schneiderman), Petach Tikva Museum, Petach Tikva, Israël / *Confrontation* (Curator: Marie Shek), Galerie Le Minotaure & Galerie Alain Le Gaillard, Paris, France / **2013:** *Expo-étagères "21/12"*, (By: Audrey Illouz, Nathalie Brevet & Hughes Rochette) La Ruche, Paris, France / *No Place* (Curator: Jonathan Touitou) BAAD Reservoir Gallery, Bezalel Academy of Arts and Design, Tel Aviv, Isarel / *Paris - Tel-aviv, a history of black & white*, (Curator: Marie Shek), The Salon Art+Design, New York, USA / *SEXE, HUMOUR & ABSTRACTION* - Texte: Bernard Marcadé Scénographie: Mathieu Mercier, GALERIE LE MINAUTORE, FIAC 2013, Paris / *Honey, I rearranged the Collection* - Philippe Cohen Collection (Curator: Ami Barak) Passage de Retz, Paris / *Crossing Space „Hotel de inmigrantes“*, Kunsthalle Faust, Hannover, Germany / *SCHWereloS*, (co-curated by Drorit Gur Arie & harro Schmidt), Kunsthalle Faust, Hannover, Germany / *The Compromised Land: Recent Photography and Video from Israel*, (co-curated by Helaine Posner, guest curator Lilly Wei), Neuberger Museum of Art, NYC, USA / *Black Point*, (Curators Shula Keshet & Yoram Blumenkrantz), Black Night event, Ashoti (Sister) house, Tel Aviv / *Rise Be'er*, MA curators program (Stav Bar On & Stav Tehodor) Ben Gourion University, Habeer, art and Visual media center, Beer Sheva, Israel / *MOMENTUM Paris - Tel Aviv - Paris*, (Curator Marie Shek), Galerie Minotaure, Tel Aviv, Israel / *En Route*, (Curator: November Wanderin), Gallery Ermanno Tedeschi, Tel Aviv, Israel / *The Appearance of Images* (Curator: Audrey Illouz) , Fondation Ricard, Paris, France / *Lyrical Correctness* (Curator: Micha Kirshner) Wizo Haifa Academy of Design and Education, Haifa, Israel / **2012:** *Great Wide Open: New and Old in the Collection*, (Curator: Amitai Mendelsohn), The Israel Museum, Jerusalem, Israel / *The Unknown*,

(Curator: Drorit Gur Arie), Mediations Biennale, Poznan, Pologne / *Frontières/Territoires*, (Curator: Maud Calmé et Luc Texier), ArtCourtVideo, Palais de l'Achevêché, Arles, France / *Black Box*, (Curator: Rami Maymon), #2 International Photography Festival, Jaffa Port, Israel / *Tectonic Faults*, (Curator: Drorit Gur Arie), Beit Mani (Mani House), Tel Aviv, Israel / *Terra Mediterranea – In Crisis*, (curated by Yiannis Toumazis) the Nicosia Municipal Arts Centre, Nicosia, Syprus / *In memory of Boaz Tal* (Curator: Dr Sorin Heller), The artists' house, Tel Aviv, Israel / *ICI/PARIS* - Curator Marie Shek, Galerie Michel Rein, Paris, France / *Le désir de Paris*, (Curator: Svetlana Reingold), Musée Mané Katz - Haïfa, Israel / *Baad Influence*, BAAD Reservoir Gallery, Bezalel Academy of Arts and Design, Tel Aviv, Isarel / *The Armory Show*, Vivian Horan Gallery, NYC, USA / *Works on paper*, Vivian Horan Gallery, NYC, USA / *Israel From Within and from Without*, (Curators: Rinat Harel, Holland Dieringer, and Stuart Steck) Good Question Gallery, New Jersey, USA / **2011:** *inSALAAM inSHALLOM* (Curator: Ayelet Bitan Shlonsky & Claudette Zorea), Beit H'air - Urban Culture Museum, Tel Aviv, Israel / *Site Specific* (Curator: Carmit Blumensohn) The Open University Department of Literature, Language and the Arts, Raanana, Israel / *lyrical correctness* (Curator: Katharina Mayer), August-Pieper-Haus Bischöfliche Akademie, Aachen, Germany / *Southern Spirit - Aspects of the Negev in Contemporary Israeli Art* (curator Dr Dalia Manor) The Genia Schreiber University Art Gallery, Tel Aviv University, Tel Aviv, Israel / *AD - DRESS: Thoughts on Garments*, (Curator: Sophia Dekel-Caspi), Jerusalem Artists' House, Jerusalem, Israel / *Southern Spirit, Aspects of the Negev in Contemporary Israeli Art* (curator: Dr Dalia Manor), Negev Museum Beer Sheva, Beer Sheva, Israel / *Home, Memory, Place: Negev*, (curator: Israel Rabinovitsh), Kay academic college, Beer Sheva, Israel / *Lyrical Correctness*, (curator: Katharina Mayer), Fifty-Fifty Galerie, Dusseldorf, Germany / *Schwarze Wielde Chaye*, (Curator: Liav Mizrahi), Zemac Contemporary Art, Tel Aviv / *Israel From Within and from Without*, (Curators: Rinat Harel,

Holland Dieringer, and Stuart Steck) Rubin-Frankel Gallery, Boston University Hillel, Boston, USA / *site specific*, (Curator: Carmit Blumenson), 10 Gallery, Bet Michal, Rehovot, Israel / **2010:** *Far away, Right here*, (A project by: Fabio Morais & Marilá Dardot), 29th São Paulo Biennial, Sao Paulo / *The Exotic West*, (Curator: Dor Guez) The Jewish Cultural Centre, parallel to the São Paulo Biennial, Sao Paulo / *Fresh Paint 3*, Inga Gallery of Contemporary Art, Tel Aviv, Israel. / *The "Old Man": David Ben-Gurion and His Legacy in the Mirror of Israeli Art*, (Curator Prof. Haim Maor), Ben-Gurion University of the Negev, Israel / *In Detail: From the Collections of Arnie Druck* (Curator: Yeala Hazut), Haifa Museum of Art, Haifa, Israel / **2009:** *The Winners for 2008 The Ministry of Culture and Sport*, Prizes in Art and Design, (Curator: Galia Bar Or) Museum of Art, Ein Harod, Israel. / *Consolation* (Hosting by: David Adika) Inga Gallery of Contemporary Art, Tel Aviv, Israel. / *Forbidden Juctions*, (Curator: Dor Guez) The Israeli Center for Digital Art, Holon, Israel. / **2008:** *Silencio!*, (Curator: Audrey Illouz) Vermelho Gallery, Sao Paolo, Brazil / *Local, 10 Exhibitions*. (Curator: Shelly Cohen) The Architect's House Gallery, Jaffa, Israel / *Sehnsucht (Aspiration)*, (Curator: Dr Georges Armaos), Light & Sie Gallery, Dallas, Usa / **2007:** *Of Ar, The architcture worker*, Commissariat: Shelly Cohen, Architecte & Dr Shani Bar-On, The Gallery of the Achitect house, Jaffa, Israel / *Crossings* The Nicosia Municipal Arts Centre, The Pierides Foundation, Nicosia, Cyprus / **2006:** *In Between Places: New Art from Israel* (curator: Kari Conte),Vivian Horan Gallery, New York, United-States / *New Territories* (curator: Michel Dewilde) Hall de Bruges, Belgium / **2005:** *Arab Jews and Arab* (curators - Shula Keshet and Zahad Harsh, kufur-kassem), Israel / *Border Lines Action Field KODRA 2005*. Curator: Sania Papa, Kalamaria, Thessaloniki, Greece. / *Israeli photographers Photography Themselves Photography*, (curator: Prof Mordechai Omer) - The Genia Schreiber University Art Gallery - Tel-Aviv University Ramat Aviv, Tel-Aviv, Israel / **2004:** "you don't look hungry to me..." (curators: Michal Shamir & Orly Welkovsky),

Limbus Gallery, Tel Aviv, Israel / *In memory of Dan Zakhem*, Shelter 209, Tel Aviv, France / **2003:** *Israeli Object / a Matter of Time* (curator: Tsofia Dekel), The Israel national museum of science, planning & technology, Daniel & Matilde Recanati Center, Haifa, Israel / **2002:** *Arts & Food* (curator: Hagite Elon), The Israel Museum, Jerusalem / *Jouets d'artistes*, Joël Scholtès Gallery, Nice / *Clinique*, Rosenfeld Gallery, Tel-Aviv, France / **2001:** *The Cold Equator*, Daniel Azoulay Gallery, Miami, United States / *Jolie attaque pour perdre*, La Station, Espace des arts, Colomiers, France / **2000:** *Kaléidoscope*, Mediarama Logoscope, Monaco / *Lucy sweetie darling*, Roselyne & Patrick Michaud collection, La Station, Galerie du Château, Nice, France / *Pioneer Hotel*, Triangle France, la Friche la belle de mai, Marseille, France

Screenings (Selection):

2012: *inSALAAM inSHALLOM* (Curator: Ayelet Bitan Shlonsky & Claudette Zorea), Beit H'air - Urban Culture Museum, Tel Aviv, Israel / **2010:** *Others2Specify* (Curated by: SpecifyOthers) White Box, NYC / **2007:** *Fiac cinema* (Guest curator: d.c.a / Centre Photographique d'Ile-de-France) Palais de Tokyo, Paris / Film Museum Dusseldorf, Dusseldorf / **2006:** *Filmés au Louvre*, (Curator: Marie-Laure Bernadac) The Louvre Museum, Paris, France / Museum of Modern and Contemporary Art, Strasbourg, France in connection with the Apollonia project "Artists from here and there, a dynamics for the territories" / *CROSSINGS a contemporary view*, Fort Saint Angelo, Birgu, Malta / **2005:** Museum of Modern and Contemporary Art, Nice, France / Le miroir, Marseille Museums theater, France

Grants:

2012: Ecole supérieure des Beaux Arts, Toulon, France / **2011:** The Artis Grant Program, Artis, NYC, USA / **2008:** Young Artist's Prize, Israeli Ministry of Science, Culture & Sports Prize, Israel / Artist Prize, South Film Festival, Sderot, Israel / **2004:** European Association for Jewish Culture, Paris, France / **2003:** Aide à la création, French Judaism Foundation, Paris, France / **2001:** Alliance Israélite Universelle, Paris, France

Festivals:

2010: South Film Festival, Sderot, Israel / **2009:** City Shelter, Sapir Academic College, Sderot, Israel / Displacement, (Curator: Irena Gordon) MusraraMix#9 International Festival for Art, Culture and Society, Musrara, Jerusalem / **2008:** South Film Festival, Sderot, Israel / **2005:** Focus on Israeli filmmaking, Marseille (6th edition) / 5th Israeli film festival, Paris

Residences:

2014: Schir Residency, Berlin, Germany / **2012:** Villa Tamaris, La Seyne sur Mer, France / **2011:** Artist Pension Trust studio, Brooklyn, USA / **2007:** Mishkan Amanim, Herzlia, Israël / Gast Atelier Stadt Dusseldorf, Kunstler Hous, Dusseldorf, Allemagne / **2006:** Atelier de production, Centre Photographique d'Ile-de-France (Contemporary Art Center for Photography), Pontault-Combault, France / Cité internationale des arts, Paris / **2005:** Apollonia Strasbourg & ArtBOX Grèce. (curator: Sania Papa. Kalamaria, Thessaloniki, Greece / **2004-5:** Cité internationale des arts, Paris, France / **2000:** Triangle France, Marseille, France

Curatorial Projects:

2006: Amit Berlovitz (*Moi, Elles...*) *Relation photographique au féminin*, Publisher: Raw Art Gallery, Tel Aviv, Israël (catalogue) / **2004-2005:** *Vite ! Vite ! du Noir...* Atelier 8422, Cité Internationale des Arts, Paris, France / **2002:** *Clinique*, Rosenfeld Gallery, Tel-Aviv, Israel (catalogue)

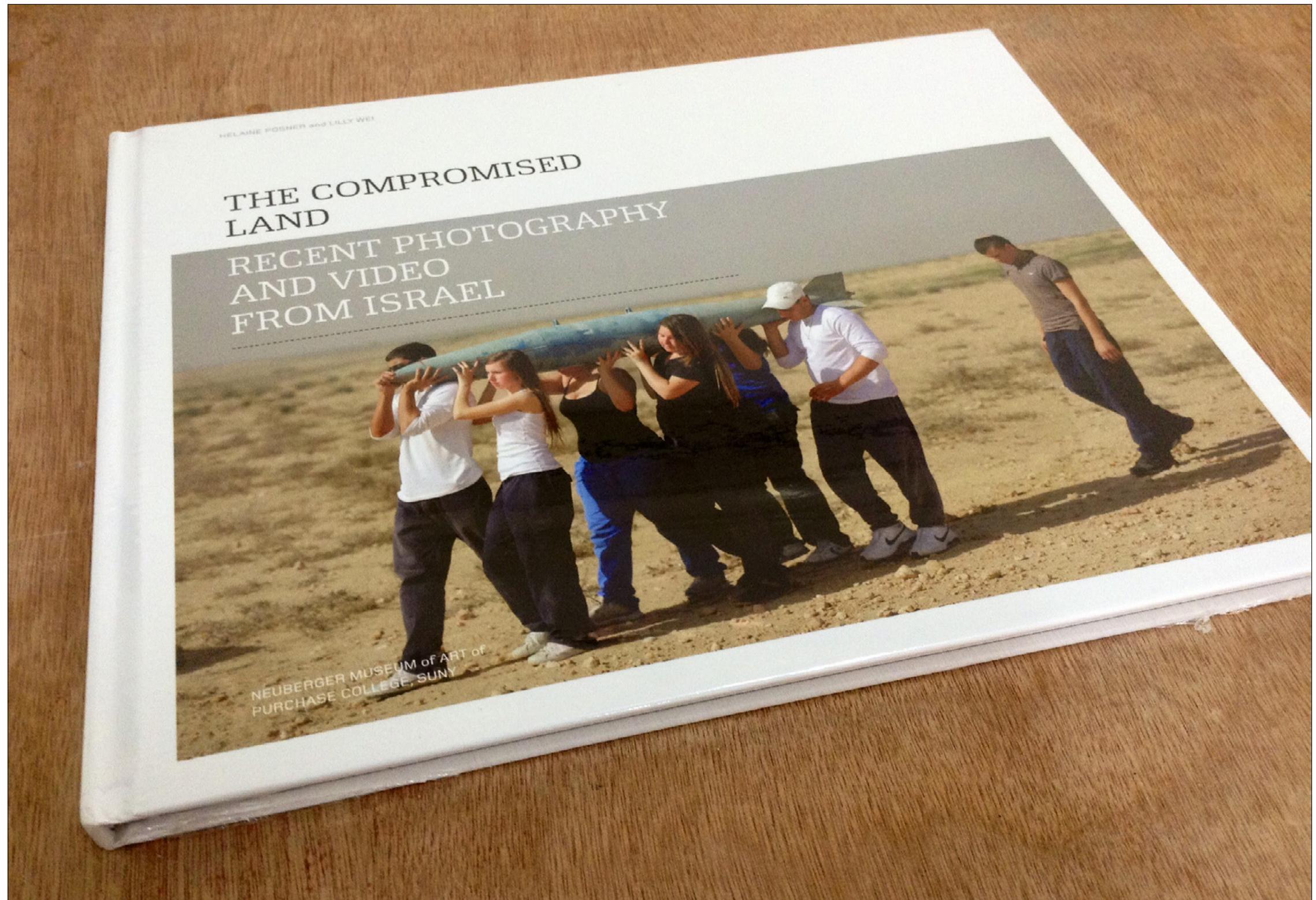
□/, C53 6753 08, □ L(4) □

□,4 96/ 595.7 (6/ □(4 □ 0, □ 5

-753 187,2

-
□7G47D7 DGE 7GA8 A □, □ (A, 2013

-
76.H 73;@7 A@7D @6; □ IK, 7;

A C53 3 : 4(2 6(,

(4 □ C: 29: 7(2 H59/ 5: 8,

-

. A^בג A^בב:D 36AG@7. ;FL:3 □ D^בב7□
E^בבF- Al 3 E^בKAD^ב; F75FED 3@H3E^בA@/
D36AG@MHA@B;67 D D ;D^ב5FAD^ב 78
GD 3FAID DADFG GDA D7/ E 6;FADDAD^ב
GGDA D7/ D 7E9@3 @6BDA6G^בF;A@: A4K
7 HK

-

) 7JFED DADFG GDA D7,:3 @B D□ @,
AG6D^בKI AGL, A^בג A^בB:D 36AG@7
5A@H^בE7□ ;F:/ HE 8DF

-

I(B) ■

Wa □7F35:) ;□H3GE 7GA8 A DF

אָפָקִים

אופקים
יוסף-ז'וזף דדון

פרוייקט
אופ-אר: מרחב קהילתי ומחמה תרבותית
יוסף-ז'וזף דדון, יצחק קריספל, אפרת-קובלסקי אדריכלים, דן חסון

בית
דדון | פון-בידר

O f a k i m

Ofakim
Yosef-Joseph Dadoune

Of-Ar Project: A Communal Space and Cultural Hothouse
Yosef-Joseph Dadoune, Yitzhak Krispel, Efrat-Kowalsky Architects, Dan Hasson

Home
Dadoune | von Beider

הויאן פותח תרבות לארון petach tikva museum of art

סימן (103

D3F7@F

A@F 7@F

) 7JFE4K(:H3 (ז אAH7E F□36A7E57@F

DYH7

A@ADEF& (A5 ;3 □DA75F; @8 3□;□

4KJ AEB:D 36AG@7

AH3 34 78ABD7:

;@AEB@;@F7 67 E7DFAD

□DA7F3 DF;EF;CG77 FEA53 X8 3□;□

67J AEB:D 36AG@7

D;EBA@4 79D3FG;F77 @F

;@AEB@;@F7 67 E7DFAD

(G3) DKA @ADF& (A5 ;3 □DA75F; @

8 3□;□

4KJ AEB:D 36AG@7

□DA7F3 DF;EF;CG77 FEA53 X8 3□;□

67J AEB:D 36AG@7

אופקים

במדבר
פרויקט אמנות חברתי של חוץ דzon באופקים

Ofakim

Dans le Desert
Projet artistique et social de Joseph Dadoune à Ofakim

Офаким

В пустыне
художественно-общественный проект Йосефа Дадона в Офакиме

092: I4 9/, B,7 9: D 8 2 H 8,79

D3F7@

A@F 7@F

A@AD& (A5 ;3 DA75F; @8 3 ;□

4KJ AEB:D 36AG@7

AH3 34 78ABD7:

;@AE@;@F7 67 E7DFAD

DA7F3 DF;EF;CG77 FEA53 X8 3 ;□

67 J AEB:D 36AG@7

D;BA@4 79D3FG;F7Z @F

;@AE@;@F7 67 E7DFAD

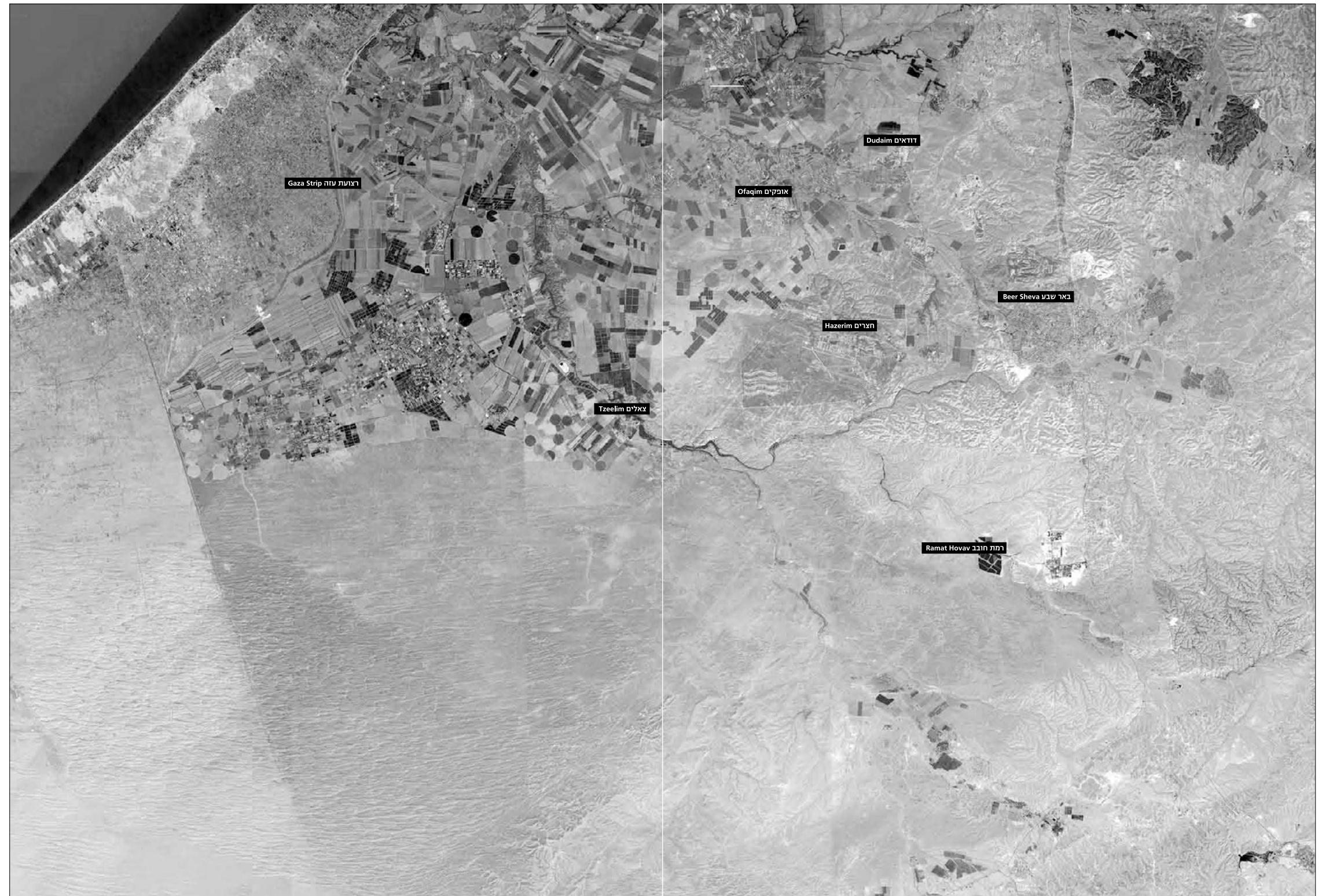
(G3) DKA @AD& (A5 ;3 DA75F; @

8 3 ;□

4KJ AEB:D 36AG@7

DA7F3 DF;EF;CG77 FEA53 X8 3 ;□

67 J AEB:D 36AG@7

□ 092: □,.(7 0 4. 0 54

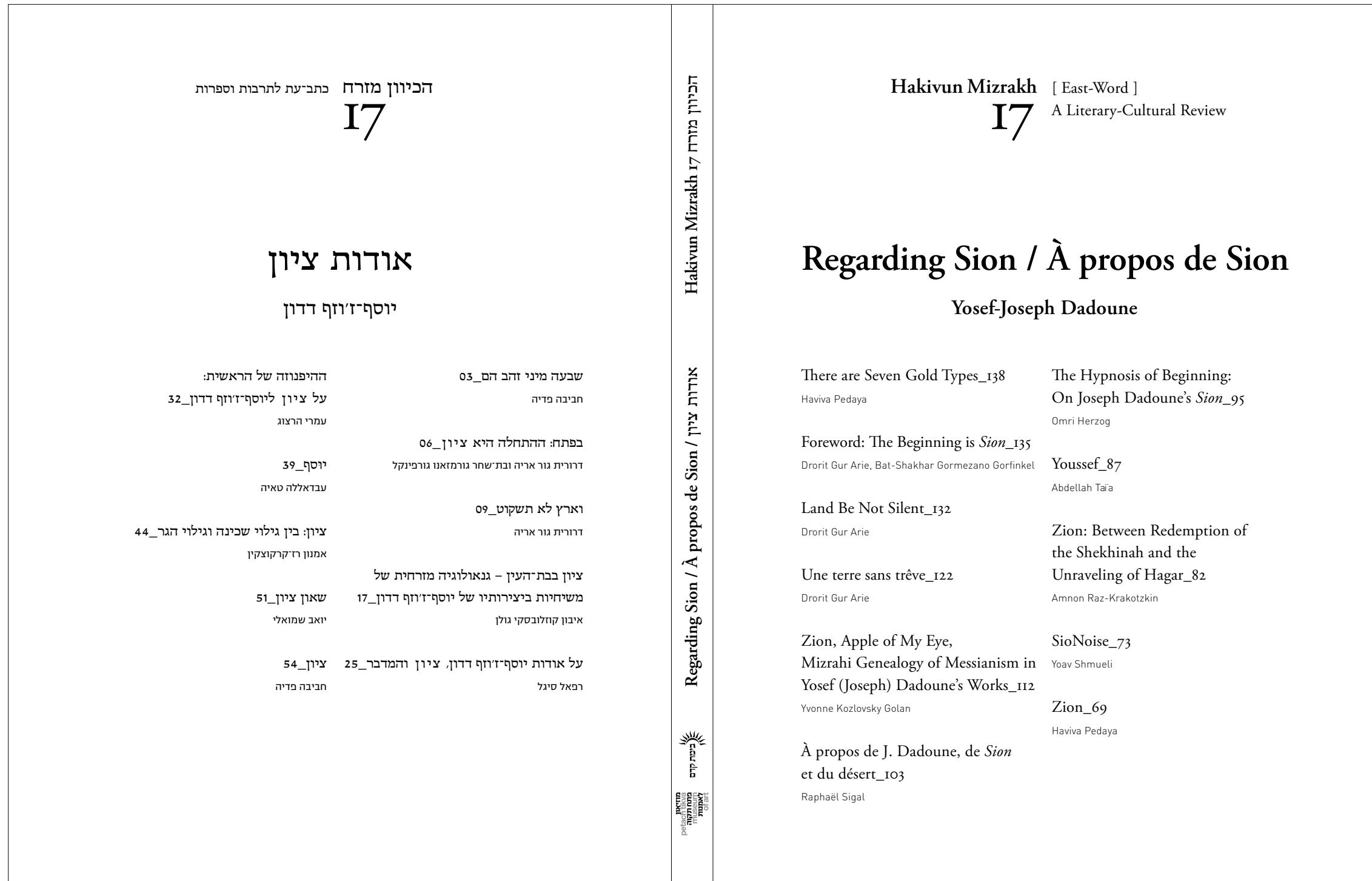
□ 675658 , □ 0 54

-

À@F 7@F AE& AE/B:D 36AG@7
GG7FF7 6;FAID DADFG GDA D7
H3□;HG@□ LD□0E 3FF- AD1
;@5A□4AD;FA@I ;F;□ 7F35:) ;□H3
GE 7GA8 A D

(B7 5;3 E 6; F,A@(7), ;@F7D 009
-
) 7JFE4KH 3HH3□763 K3,D DA□FG GDA
DD. HA@@7 ALAHEKG A3@'3 B:3 7
(; 93 □D ;H 7D A9,A 467 □B:) 3Z,. A
(:7 G7 □;A @A@'3 L D□AFL□@
D7E9@3 @6BDA6G5F;A@: A4K7 HK

□G4;E7 64KB 3 F 767 □ G4;E; @9
I(B) ■
□F35:) ; □H3GE 7GA8 A DF

□ 092: 0 54 : A 04,3 (90 9705. □

-
D3F7

-
GD 3FAD 7 6; FAD DADFG GDA D7

) 7JFE4KD DADFG GDA D7,'GF :3] G □

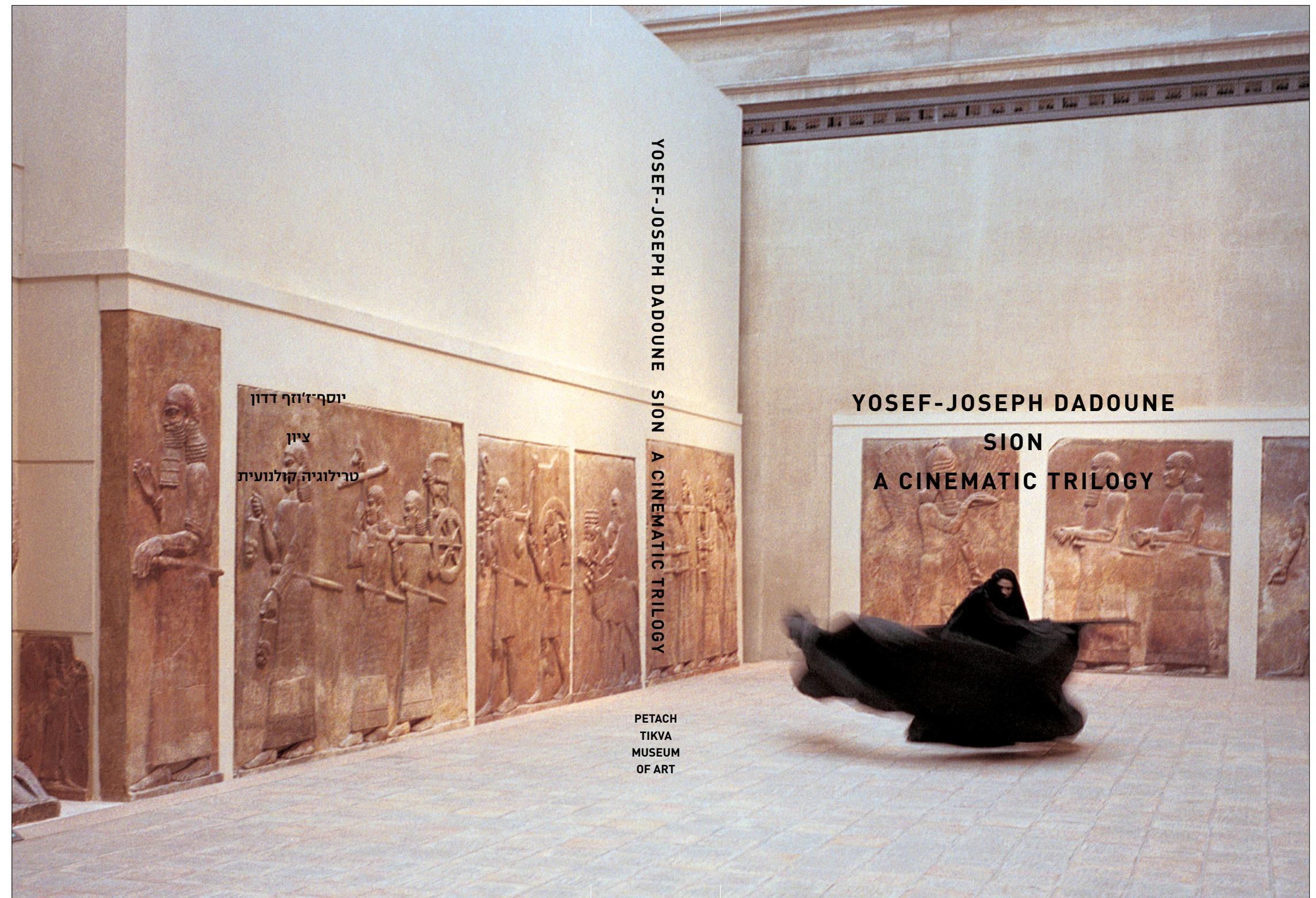
/ 36□3, FL;3A A@§ 4D57E 3:GF7L

D7E9@3 @6BDA6G5;A@: A4K7 HK

-
□G4;E7 64K□ 7F35:) ;□H3GE 7G□ A8ADF

-
I(B) □

□7F35:) ;□H3GE 7GA8 A DF

ב60 9 : 48(2 ,

7.0 3 ,8 04 4.0./)57 04. 7 0 (4 0 E 6 9..

D3@;7 3 G5I 7D7D

ADAE3 35;R5

AA AA MHA HII

ISRAEL

Official Country Name
STATE OF ISRAEL

Languages
HEBREW, ARABIC

Population
7,590,758

Median Age
29.4

GDP Per Capita
US \$31,000

Source: CIA World Factbook

Total Value of Art Exported
(UN Comtrade Database 2011)
US \$91,458,000

Arts Funding
US \$12,492,264

Art Programs
(University Level)
17

Student Enrollment
12,938

Source: Central Bureau of Statistics and Chen Tamir & Liran Golod

Museums Exhibiting Contemporary Art
50

Contemporary Art Galleries
(Commercial)
150

Contemporary Art Spaces
(Nonprofit)
80

Art Foundations
(NGO + Private)
11

Source: Compiled by Chen Tamir & Liran Golod (non-official)

Acknowledgments: Liran Golod, Aya Lurie, Irit Sommer, Chen Tamir, Dvir Gallery

JOSEPH DADOUNE, *Orikim*, 2010, still from one-channel video installation, 14 min 47 sec. Courtesy Petach Tikva Museum of Art.

Despite unstable regimes in neighboring Syria and Egypt, and

an ongoing debate over Iran's nuclear-weapons ambitions, a dull soberness prevailed for much of the year in Israel. Prime minister Benjamin Netanyahu's solidly neoliberal path was hardly disturbed. In mid-November, a weeklong conflict with militants in the Hamas-controlled Gaza Strip, which included missiles launched at Tel Aviv, broke the calm. Under the current government, freelancers and artists continued with the little governmental support they received in the past, as state-funded and nonprofit institutions grew ever more deprived.

Influenced by its neighbors in the Middle East, though perhaps not as fully affected, Israel's economy entered a phase of recession from which it has not yet recovered. The country's media has suffered: *Ma'ariv*, one of Israel's three leading newspapers, shut down its print edition, while other publications such as *Yediot Acharonot* and *Haaretz* significantly reduced their staff count, showing the declining power of such strongholds for democratic debate.

Tel Aviv, Israel's cultural heart and home to most of the nation's galleries and nonprofit art institutions, arranged a new citywide project called "Art Year 2012," meant to promote global interest in the local art community through outdoor exhibitions and a range of events. Though this municipal approach is supportive of artists and galleries, the project was poorly conceived and executed, and also created resentment due to its overly

populist character.

In keeping with larger shifts in Israeli society, the most central and influential new initiative in the Israeli art scene this year was a private one: the opening of the exhibition space of the nonprofit **Shpilman Institute for Photography (SIP)**. The space, a compound that houses a large gallery and a small library, along with Shalom Shpilman's personal collection of approximately 700 photographs. SIP was inaugurated in May with "Luma – Modern Photography in the First Half of the 20th Century" (5/25–10/27), which focused on the New Vision movement in modern photography and included works by László Moholy-Nagy, Berenice Abbott and others next to a commissioned work by Chicago-based Israeli artist Jan Tichy. Shpilman, an exceptional figure in the local art world, known for his recent enthusiastic support of photography, is aiming to present a number of shows, curated by the institute's chief curator Aya Lurie, that will draw on iconic materials from the SIP collection as well as from emerging artists.

Although it had just opened the gates of its expansive new wing, the Amir building, the **Tel Aviv Museum of Art** began its year rather shakily in the absence of former director Mordechai Omer (1941–2011). It wasn't until eight months after Omer's death that the museum's board announced that Suzanne Landau, from the Israel Museum in Jerusalem, would function as the institution's new director and head curator.

Two exhibitions at the museum drew more attention than others: "Critical Mass" (6/1–12/8), a group show of contemporary art from India, curated by Tami Katz-Freiman, included works by sculptors and multimedia artists Shilpa Gupta, Jitish Kallat and Atul Bhalla, and "The Wandering Veil" (6/22–12/1), of Israeli-born, New York-based

Countries

129

Dadoune ou l'éloge de la périphérie

Lettre du Proche-Orient

LAURENT ZECCHINI

Dadoune, Joseph Dadoune, vous connaissez ? Pas encore ? Venez visiter l'exposition du musée d'art de Petah Tikva, une ville située au nord-est de Tel-Aviv dont le nom signifie « ouverture vers l'espoir ». C'est loin ? Alors voici un aperçu de Dadoune, artiste multiculturel et visionnaire, cinéaste et poète, qui a repris à son compte le vieux rêve de faire fleurir le désert culturel d'Ofakim, sa ville aux portes du Néguev, dont il a juré qu'elle échapperait à la malédiction de la « périphérie ».

Joseph Dadoune a 37 ans. Sa mère et lui se sont posés là, à Ofakim, un peu comme la cité a été posée sur le désert, en 1955, lorsque les pères de l'Etat juif avaient créé des « villes de développement », afin de peupler le pays et son désert. Près de soixante ans après, que reste-t-il de la vision d'un Ben Gourion, pour qui l'avenir d'Israël se

jouerait à sa périphérie ? Le Néguev, 60 % du territoire et... 8 % de sa population, a enterré bien des utopies démographiques.

Ce mouvement, l'exode vers le centre, est inéluctable : chaque année, des milliers d'Israéliens abandonnent la périphérie. Il y a à Ofakim une impression tenace de désespérance et de déglingue. Cela n'exclut pas le charme, mais ce regard esthétique n'est pas celui de ses 26 000 habitants, davantage concernés par un chômage à 16 % et des perspectives pour le moins arides. A moins bien sûr de choisir une carrière militaire, et de rejoindre les bases qui ont transformé le Néguev en gigantesques terrain de manœuvre.

C'est toute l'allégorie d'*Ofakim*, ce court-métrage que Joseph Dadoune a réalisé en 2010. Dix garçons et filles originaires d'Ofakim (« horizons » en hébreu) marchent dans le sable en portant un gros missile

sur l'épaule. Ils avancent sans un mot et sans expression, passent devant l'usine désarticulée Of'Ar, se rendent aux portes de la ville avant de rejoindre les sables du désert, vers Gaza, et s'y évanoir. Qu'emportent-ils, au-delà de cet objet de mort ? Les espoirs stériles, les illusions et la lassitude des jeunes de la périphérie.

C'est que ce missile incarne la force et le nationalisme d'Israël, toujours enclin à fédérer sa jeunesse autour de l'idéologie militaire. Dadoune reprend ce thème avec puissance dans le court-métrage *In the Desert*. Un monstrueux camion-grue va forer le désert, puis y enterrer debout, lentement, comme des linceuls dans la mer, deux grands arbres, un palmier et un cyprès, symboles du sionisme, du Proche-Orient et de la Méditerranée. L'allégorie est saisissante, surtout lorsque les sépultures sont scellées de deux fortes dalles de béton, parce qu'alors on comprend que c'est un monde et une culture que l'on ensevelit. Les dalles sont exposées dans la salle du musée de Petah Tikva, comme un catafalque au film présenté sur grand écran.

Il y a chez Dadoune une critique fondamentale, douce mais sans concession, des urbanistes et des architectes à vue courte, des gouvernements qui toujours ont négligé l'habitat social en décrétant des villes et des vies au milieu de nulle part, enfin des politiques qui préfèrent financer les colonies juives de Cisjordanie plutôt que les villes de la périphérie. Ces cités en déshérence se définissent tou-

jours par contraste à Tel-Aviv, la métropole insouciante de la côte, bulle urbaine qui aimante la jeunesse, et vide la périphérie de sa substance.

Tel-Aviv se targue de faire éclore toutes les libertés, mais c'est d'abord celle d'ignorer les autres, en commençant par les Palestiniens, et la périphérie. Au vrai, la notion de « périphérie » en Israël commence avec la province, où vivent les « bouisseux » des kibbutz, qui furent pourtant les pionniers à qui échut la mission de garde-frontières et de colons. L'idéologie de la « frontière » est commune à l'Amérique et à Israël : l'Ouest de l'une, c'est le Néguev de l'autre. Et Israël a presque ses Indiens, quelque 180 000 Bédouins souvent spoliés de leur terre ancestrale.

Joseph Dadoune et sa mère se sont posés à Ofakim, aux portes du Néguev. Il y règne une impression tenace de désespérance et de déglingue

Joseph Dadoune constate que le pouvoir central ne valorise pas davantage la culture bédouine qu'il ne lutte contre la désertification culturelle des « villes de (sous)-développement ». C'est pour cela qu'il a pris en charge un groupe de jeunes d'Ofakim, dans des ateliers de yoga et de cinéma. C'est pour cela aussi que ses court-

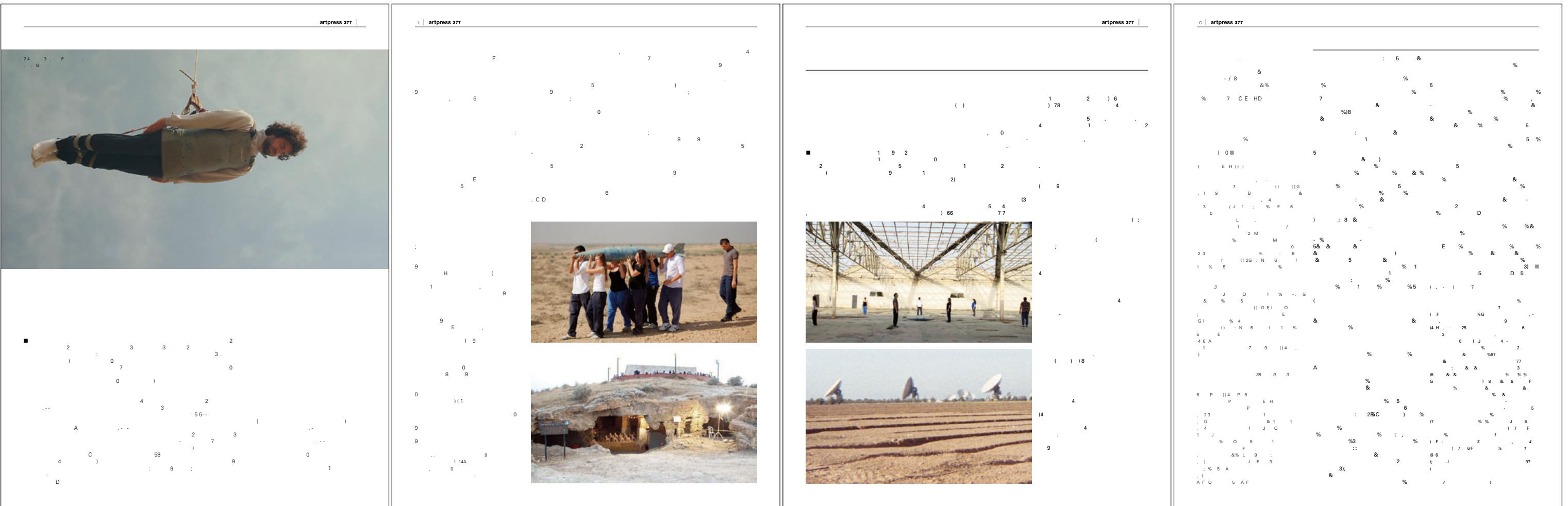
métrages, *Chanti*, *Universes*, *Sion*, *Horizons-Fragments*, parlent de déconstruction, d'aliénation, d'utopie.

Mais l'espoir existe : sous les gravats de l'ancienne usine de textile Of'Ar dort peut-être un phénix. Du moins est-ce la conviction de Joseph Dadoune. Abandonnée en 1980, pour cause de textile chinois, c'était le poumon économique d'Ofakim. C'est un beau monument funéraire industriel que cette usine abandonnée, un squelette à ciel ouvert de poutrelles d'acier, avec des dessins bédouins sur les murs. Dadoune ne s'y est pas trompé : ces « graffitis », c'est de l'art, qui figure comme tel sur les reproductions exposées au musée de Petah Tikva.

L'artiste veut aller plus loin. *In the Desert* est aussi le nom d'un ambitieux projet lancé avec l'architecte Zvi Efrat, visant à faire renaître l'usine Of'Ar sous la forme d'un vaste complexe modulaire à la triple vocation sociale, culturelle et économique. Ateliers d'artistes, centre artisanal, galerie d'art, boutiques, centre de formation professionnelle, un restaurant et une immense serre présentant la flore du désert...

L'intérêt suscité par l'« Of-Ar Project » montre qu'il est moins utopique qu'il n'y paraît. Et puis Joseph Dadoune est l'homme des passerelles entre des espaces mentaux et géographiques : il s'est juré de faire refluer le désert d'Ofakim, et il se pourrait bien qu'il réussisse. ■

lzeccini@lemonde.fr

J E 95: 78 A / 570 48

AG6DKI AGL

AD D E

0

G3 :FE ; 3F

AD D7 EE

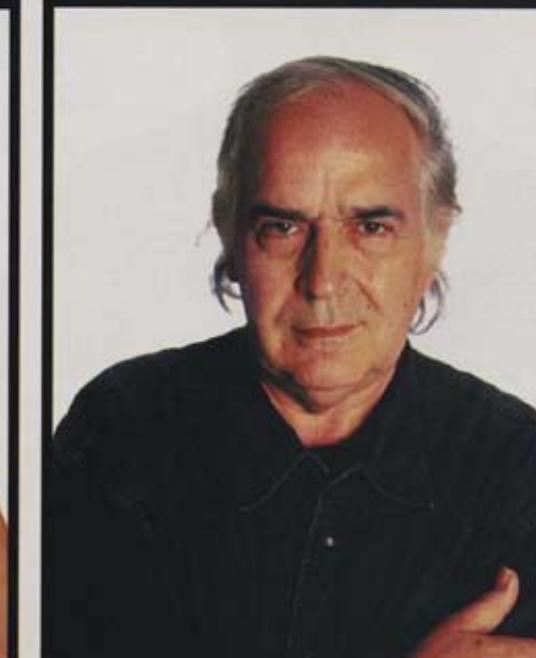
B

art press 342
Near East (continued)

cultures multiples versus multiculturalisme

Galit Eilat

Suite de notre enquête sur les artistes du Proche-Orient (cf. a.p. n°341). Galit Eilat présente ici les travaux d'artistes israéliens, non sans poser la question de savoir ce que recouvre le terme « israélien ». Que ce soit par solidarité ou par appartenance à un peuple, nombreux d'artistes placent en effet la question palestinienne au cœur de leur démarche.

DAVID ADIKA. «Portrait». (Chen Shis - Cohen Gan). 2002. Photographie couleur. 110 x 88 cm. (Court. Braverman ByArt Projects Gallery, Tel-Aviv). Color photograph

■ Avant d'étudier ce qu'il en est du multiculturalisme dans le monde de l'art en Israël, peut-être faut-il se demander ce qu'il en est dans la réalité israélienne. À première vue, on pourrait dire que la société israélienne est multiculturelle, puisque des communautés de différentes origines ethniques ont choisi ou ont été contraintes de vivre sous la loi israélienne. Aujourd'hui, Israël est un État binational dans lequel un peuple est sous «la tutelle» d'un autre, chacun étant engagé dans une lutte pour la souveraineté. Cette lutte tourne, avant tout, autour des revendications nationales, culturelles et politiques des Palestiniens, parfois de nationalité israélienne, revendications qui se sont durcies depuis le début de la seconde Intifada en octobre 2000. Depuis toujours, la société israélienne est composée de plusieurs groupes. Lors de sa formation, en 1948, primeait le désir de créer une culture commune, un patrimoine et une langue qui feraient ses composantes hétérogènes. Pour accomplir ce projet, l'élite locale s'appuyait sur la notion de melting-pot. Au tournant des années 1990, le pays s'est ouvert à de nouveaux développements sociaux en réaction à cette politique du melting-pot. Parmi les raisons de cette évolution, on peut citer les accords d'Oslo, les vagues d'immigration venues de Russie et d'Éthiopie, et la première Intifada, de 1988 à 1993. Au même moment, des théories postcoloniales ont commencé à filtrer de l'université et ont suscité des prises de conscience parmi les féministes, les Arabes, les juifs issus de pays musulmans, les homosexuels et les nouveaux immigrants (juifs ou pas). Ces groupes ont directement ou indirectement exprimé des critiques culturelles, économiques et sociales à l'égard de l'État et de ses choix politiques.

Ce vent postcolonial soufflant de l'Occident a commencé à miner les valeurs sionistes et à contribué à l'émergence d'un discours artistique sur les identités, qui n'était plus compatible avec la culture institutionnelle. Les années 1990 ont apporté une ouverture, dans le champ de l'art local ou international, qui a permis un nombre grandissant d'expositions

47

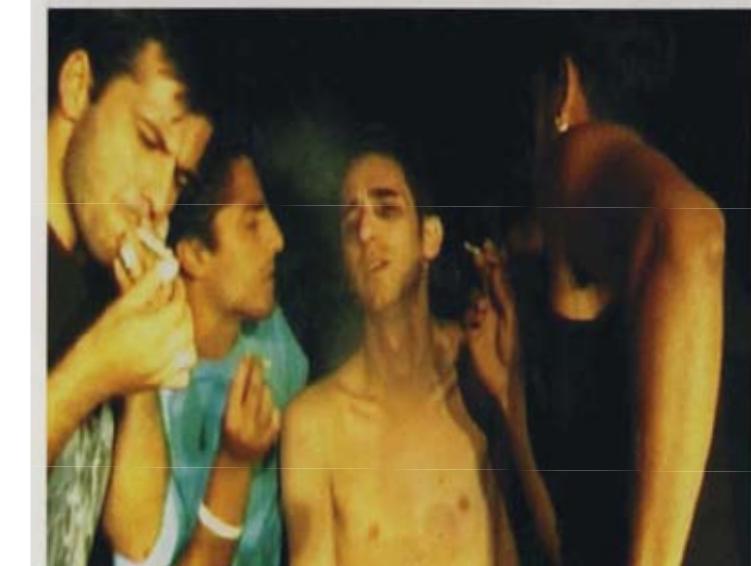
art press 342
Proche-Orient (suite)

au musée. Le Dr Ulrich Loock, conservateur allemand de renommée internationale et membre du jury, a organisé l'exposition et écrit une introduction, mais celle-ci a été partiellement censurée dans le catalogue. L'exposition intitulée *Göter* proposait des images de la vie quotidienne dans les villages bédouins légaux ou illégaux du Néguev. Le professeur Mordechaï Omer, directeur du musée, contestant certaines formulations du texte du Dr Loock, a supprimé un passage concernant l'histoire et l'état actuel des villages bédouins illégaux, lieux « où il est interdit de construire des structures permanentes, où les familles sont expulsées de leur maisons et celles-ci détruites en application des lois actuelles, où les habitants n'ont pas également accès à l'électricité, l'eau courante, les services de santé, ainsi qu'à l'éducation autre que primaire ». Un autre paragraphe censuré comportait une citation extraite du quotidien *Haaretz*, de 1963, dans laquelle Moshe Dayan expliquait comment, en deux générations, les Bédouins seraient transformés en ouvriers et urbanisés. En signe de protestation, le Dr Loock a démissionné du jury du prix (9).

Dans la série *Trackers*, réalisée en 2005, Ahlam Shibli continue à s'intéresser à l'état de la société arabe en Israël. On peut voir dans cette œuvre une allégorie de la situation des artistes arabes en Israël. La série de quatre-vingt-cinq photographies montre les Bédouins qui ont choisi de servir dans l'armée israélienne. Shibli les suit dans leurs activités militaires, leurs maisons, et dans la sphère publique. Elle a voulu montrer le prix que cette minorité est contrainte de payer à la majorité – oublier son identité – pour être acceptée.

HAIM BEN-SHITRIT. «Fibi». 2003. Vidéo

Shibli les suit dans leurs activités militaires, leurs maisons, et dans la sphère publique. Elle a voulu montrer le prix que cette minorité est contrainte de payer à la majorité – oublier son identité – pour être acceptée.

I'm from the west, I'm pregnant
and no husband

JOSEPH DADOUNE. «Chants». 2e film de la trilogie : «Zion: A Cinematic Trilogy». 2005-2006. Présentée au Petach Tikva Museum en 2007. Avec Christodoulos Panayiotou. (Court. Rama Production, France)

54

L'accord tacite entre les autorités politiques et les institutions artistiques est rendu encore plus clair par le financement de l'art politique contestataire. Paradoxalement, les autorités de droite financent cet art de gauche, parce qu'une sorte d'accord historique définissant l'identité israélienne comme juive et en aucun cas arabe s'étend au champ de l'art, quand bien même il serait orienté à gauche. Dans cette optique, même un art contestataire reste national, puisqu'il sert la nation.

En juillet 2006, Yael Bartana a documenté le premier camp dûment organisé par le Comité israélien contre la démolition des maisons (de Palestiniens). A ce camp participaient des Israéliens juifs et arabes et des étrangers venus dans le village d'Anta pour reconstruire une maison détruite sur ordre de la municipalité de Jérusalem en 2006. En fait, il est possible que cette maison soit de nouveau démolie, puisqu'il est impossible d'obtenir un permis de construire auprès de la municipalité lorsqu'on est arabe. Le vidéo *Summer Camp* (2007) emprunte sa rhétorique audiovisuelle aux films de propagande sioniste des années 1930 et 1940 (10), films qui célébraient la mission des bâtisseurs : «Nous sommes venus dans ce pays pour construire et nous y reconstruire». L'élément central du film de Bartana est en fait la stratégie de résistance du Comité contre la démolition, stratégie qui retourne la philosophie sioniste contre le gouvernement israélien, de même que l'interrogation des formes de résistance, qui sont habituellement plus

Calo Giorgia, "Israel, The Promised Land Of Creativity", Art Tribune, 2013

Ajayi Akin, "Works of Communal Art", The Jerusalem Post, 2012

שני בר און, "הליכה לדבר", ערוץ 12, 2012

קציעה אלון, "מציאות מופקרת", ערוץ 12, 2012

Laurent Zecchini, Dadoune ou l'éloge de la périphérie, in Le Monde, 2012

بني ציפר, "أوفكيم، ثوربات وزمزدة ددون", הארץ, 2011

Ajayi Akin, "Five years 'In the Desert'", The Jerusalem Post, 2010

עמרי הרצוג, "ההיפנזה של הראשית", מאורב, 2009

אביבה לורי, "דדון בשער הניצחון", הארץ, 2007

תודות

עריכת ועיצוב ההצעה: קובי לוי

'קיוווק' שchor' בהדמיה תלת-ממדית: ארטום צאר, **Void Solution**

הדמיות תלת-ממדיות של הביתן: עידית קופסקי

פוטושופ: דוד בן הרוש

ציילום ויזואל: מתן מיטווך